

Během 90. let 20. století došlo v sedmi státech Latinské Ameriky k reformám důchodových systémů. Tato práce se zaměřuje na penzijní reformy ve dvou zemích tohoto regionu – v Peru a Bolívii. Kromě popisu jednotlivých reforem se práce věnuje valorizaci penzí a na datech z Peru zkoumá, zda je index spotřebitelských cen vhodným indikátorem pro valorizaci důchodových dávek.

V první části práce je přiblížena ekonomická a demografická situace Latinské Ameriky a historie tamních důchodových systémů. Druhá část se věnuje důchodovému systému v Peru, jeho reformě a následným úpravám. Ve třetí části je popsána reforma důchodového systému v Bolívii a dodatečné úpravy nového systému. Další část shrnuje získané poznatky a porovnává zkoumané reformy. Poslední část se věnuje analýze životních nákladů jednotlivých příjmových skupin v Peru. Z výsledků vyplývá, že 55-60 % důchodců čelilo v letech 1995-2003 nižší inflaci, než jaká byla inflace v zemi a valorizace penzí podle indexu spotřebitelských cen byla ve zkoumaném období pro více než polovinu důchodců výhodná, neboť růst jejich životních nákladů byl nižší, než byla hodnota indexu používaného pro valorizaci důchodů.